

Морска буря.

лѣдъ хубавото врѣме настана буря. Най-напрѣдъ задуха силенъ вѣтъръ. Черни облаци се показаха отъ всички страни. Не се мина дълго врѣме и небето цѣло се покри съ гѣсти грозни облаци.

Настана ужасна картина. . . . Морето ревѣше съ грозенъ бѣсъ, небето трѣщеше, молниитѣ се сипеа слѣдъ всѣка минута. Дъждѣтъ се проливаше, като че бѣ настанало потоцъ. Ужасъ, ужасъ покриваше всичко!

Но морето! . . . То бѣ грозно, свирѣпо! . . . Милость нѣмаше въ него. То приличаше на нѣкой раненъ звѣръ, който се борѣше на животъ и смъртъ. . . . Вълнитѣ се издигаха на голѣма височина и съ ужасенъ ревъ се спущаха на прѣдъ. . . . Морето пуцаше вълна, слѣдъ вълна, високи повече отъ десетъ метра, и като че се борѣше съ нѣкой голѣмъ противникъ: тѣ бѣха неговитѣ войници.

Ала съ кого се борѣха! . . . Съ никого! . . . Само едни параходи безпокояха развълнуваното море. И то искаше да отмъсти на тѣхъ. Горкитѣ! Тѣ се бѣха цѣли отдали на своя неприятель. . . .

Вълнитѣ издигаха парахода на върха си, събарѣха го долу, като въ дълбока пропастъ, пакъ го издигаха, събарѣха отъ ново. . . .